

Sygn. akt IV Ka 190/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Lech Mużyło
Sędziowie	SO Barbara Gabrysz SO Marek Poddębniak (spr.)
Protokolant	stażysta Antonina Kubiena

przy udziale Mariusza Zielińskiego

Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Legnicy

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2013 r.

sprawy **M. K. (K.)**

oskarżonego o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez Prokuratora Rejonowego w Legnicy
i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 19 lutego 2013 r. sygn. akt II K 818/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla orzeczenie
o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego M. K.,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. G. 516,60 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej
oskarżonemu z urzędu przed sądem odwoławczym,

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IV Ka 190/13

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Legnicy oskarżył M. K. o to, że w dniu 29 sierpnia 2012 roku w L. w toku posiedzenia przed Sądem Okręgowym w Legnicy w sprawie IV Kzw 471/12 przedłożył Sądowi jako autentyczny sfalszowany dowód wpłaty kwoty 400 złotych na rzecz D. M., to jest o czyn z art. 270 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Legnicy wyrokiem z dnia 19 lutego 2013 r. sygn. akt

II K 818/12 uznał oskarżonego M. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 271 § 1 kk wymierzył mu karę

6 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 69 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. K. kary pozbawienia wolności na okres próby dwóch lat. Sąd Rejonowy w Legnicy orzekł także przepadek dowodu rzeczowego ujętego w wykazie Drz 2522/12 (k.71 akt) przez pozostawienie go w aktach sprawy. Na podstawie art. 619 § 1 kpk zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu adw. B. G. kwotę 420 złotych + VAT, zaś na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego M. K. na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w kwocie 210 złotych i wymierzył mu 120 złotych opłaty.

Od powyższego wyroku apelację na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze wniósł Prokurator Prokuratury Rejonowej

w Legnicy. Zarzucił wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu przez Sąd, że w stosunku do oskarżonego istnieje pozytywna prognoza, która pozwala na przyjęcie, że orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest wystarczające dla osiągnięcia celów kary, podczas gdy właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz jego dotychczasowy sposób życia, szczególnie wielokrotna karalność, przeczą istnieniu takiej prognozy. Prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku

w stosunku do M. K. poprzez uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności.

Powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze zaskarżył także obrońca oskarżonego M. K.. Powyższemu wyrokowi zarzucił rażąco niewspółmierność kary, polegającą na zbytnej surowości poprzez niezastosowanie wobec oskarżonego kary grzywny. Obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w stosunku do M. K. poprzez wymierzenie kary grzywny.

Na rozprawie przed Sądem Okręgowym oskarżyciel publiczny popierał apelację i zawarł w niej wniosek. Obrońca oskarżonego również popierał pisemną apelację i jej wniosek.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutu rażąco niewspółmierności kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego M. K. należy stwierdzić, że nie jest on zasadny. Obrońca podnosi w apelacji, że oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu, zaś do jego popełnienia skłoniła go trudna sytuacja finansowa. Nie można jednak nie uwzględnić uprzedniej karalności M. K., która jest najistotniejszą okolicznością uzasadniającą orzeczenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności. Sąd Rejonowy słusznie zauważył, że inna rodzajowo kara, szczególnie kara grzywny, nie spełniłaby ani celów wychowawczych, ani prewencyjnych wobec M. K.. Oskarżony był już karany za przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów. Dopuścił się m.in. podrobienia pieczęci Biura Podawczego Sądu Rejonowego w Legnicy (wyrok z dnia 16.08.2010 r., sygn. akt II K 533/10, k. 19-25). Prawomocnie orzeczone kary nie doprowadziły do zmiany jego postawy wobec porządku prawnego. Ponownie popełnił czyn z art. 270 § 1 kk i to w celu uniknięcia zarządzenia wykonania kary. Oskarżony nie tylko nie wywiązał się z obowiązku naprawienia szkody, ale i wprowadził w błąd sąd odwoławczy w zainicjowanym przez siebie postępowaniu odwoławczym. Wobec powyższego bezsporne jest, że jedynie orzeczenie kary pozbawienia wolności może zadziałać wychowawczo na oskarżonego i spełnić pozostałe cele kary. Sąd Okręgowy podzielił opinię sądu pierwszej instancji, że kara pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu, jak i stopnia jego winy. Biorąc pod uwagę działanie przez oskarżonego z zamiarem bezpośrednim, chęć uchylenia się od poniesienia prawomocnie orzeczonej kary i jego dotychczasową karalność nie można uznać wymierzonej mu kary za zbyt surową. Dlatego też, Sąd Okręgowy nie uwzględnił wniosku obrońcy o wymierzenie M. K. kary grzywny.

Orzeczenie o karze zaskarżył też Prokurator Rejonowy. W środku odwoławczym podał w wątpliwość trafność rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w przedmiocie warunkowego zawieszenia wykonania kary. Sąd Okręgowy uznał apelację Prokuratora za zasadną.

Do zastosowania dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary niezbędne jest istnienie w stosunku do oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej, która uzasadnia przekonanie sądu, że oskarżony nie powróci na drogę przestępstwa. Podzielić należy zaś opinię Prokuratora Rejonowego, że Sąd w swych ustaleniach błędnie przyjął istnienie takiej prognozy wobec osoby M. K.. Ponownie należy odnieść się do dotychczasowej karalności oskarżonego, która potwierdza niecelowość orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania wymierzonej mu kary. M. K. wielokrotnie popełniał przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów oraz przeciwko mieniu. Sąd dwukrotnie zawieszał wykonanie orzeczonych wobec niego kar (sygn. akt II K 533/10 oraz II K 913/10, k. 25, 29).

Kary te nie odniosły skutku

i nie ukształtowały prawidłowej postawy oskarżonego. M. K. nie wykorzystał otrzymanych szans i znów popełnił przestępstwo, w dodatku

w okresie próby. Sąd Okręgowy nie ma wątpliwości, że kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie spełni wobec oskarżonego swoich celów. Rację ma Prokurator twierdząc, że kara ta nie będzie dla M. K. wystarczającą dolegliwością.

Postawa i właściwości osobiste M. K. przeczą istnieniu

w stosunku do niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Oskarżony wykazuje się znaczną demoralizacją i niezrozumieniem niewłaściwości swego zachowania. Jak już wskazano, oskarżony nie wywiązał się z obowiązku naprawienia szkody, a następnie celem uniknięcia wykonania kary przedłożył

w Sądzie sfalszowany przekaz pieniężny. Swym zachowaniem okazał, że lekceważy porządek prawny i wymiar sprawiedliwości. Wszystko to przemawia za tym, że jedynie wymierzenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności będzie wystarczające dla osiągnięcia celów wychowawczych. Przebywanie

w warunkach izolacji ma szansę wpłynąć na postawę oskarżonego i zapobiec popełnianiu przez niego kolejnych przestępstw.

Wobec powyższego wniosek oskarżyciela publicznego o zmianę zaskarżonego wyroku zasługiwał na uwzględnienie. Sąd Okręgowy uchylił orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania wymierzonej oskarżonemu M. K. kary pozbawienia wolności zawarte w pkt II części dyspozytywnej wyroku.

Należy nadmienić, że Sąd odwoławczy dokonał szczegółowej kontroli zaskarżonego orzeczenia oraz dotychczasowego postępowania nie tylko pod kątem podniesionych zarzutów, ale i okoliczności podlegających badaniu

z urzędu. Nie stwierdził uchybień, które wymagałyby podjęcia rozstrzygnięć niezależnie od granic zaskarżenia. W pozostałym zakresie wyrok utrzymano

w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk, mając na uwadze orzeczenie wobec oskarżonego bezwzględnej kary pozbawienia wolności, Sąd postanowił zwolnić go od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze. Ponadto Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat B. G. kwotę 420 złotych + VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu udzieloną oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym, w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 4, § 16 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości

z 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002r., nr 163, poz. 1348).